

Puskás Panni
Megmenteni bárkit

Levél Grétának I.

Kedves Gréta!

Azért írom ezt a levelet, mert segíteni szeretnék neked, és mert szeretném, ha tudnád, hogy van kiút a legmélyebb sötétségből is, ha igazán hiszünk benne. Egy barátom tanácsolta, hogy írjam le neked a történetemet, hogy megértsd, Isten útjai milyen kifürkészhetetlenek.

Tudnod kell, hogy ezt az egészet én nem akartam. Vagyis nem így akartam. Ami velünk történt, a körülmények összjátéka és pár rossz döntés miatt lett úgy, ahogy, valamint tisztességtelen emberek miatt, akik nem vállalták a felelősséget saját tetteikért. De a történet nem itt kezdődik, hanem ott, hogy szerelmes voltam apádba, ezért a Röltexben vásároltam tíz darab ziherejsztűt, a közértben meg egy flakon hipót. Talán nem tűnik egyértelműnek a két dolog közti összefüggés, de volt egy tervem. A hipót és a biztosítótűket egy ideig csak a szekrényem mélyén rejtegettem, hát ha mégsem lesz rájuk szükség. Apád akkoriban észre sem vett engem. Egy gimnáziumba jártunk, és a tanárok azt mondták róla, hogy ha a negyedik évfolyamot el is végzi, biztosan nem tud majd leérettségizni. Én harmadikos voltam, és kitűnő tanuló. Arra gondoltam, talán segíthetnék neki felkészülni, de nem merem tőle megkérdeni, hogy szeretné-e.

Szokatlan jelenség volt, kétoldalt kopaszra borotválta a fejét, bakancsot hordott fehér fűzővel és horogkeresztes pólót. Látszott, hogy tesz a világra. Hogy nem

érdekli, mit gondolnak róla mások. És azt is láttam, hogy irtóznak tőle a gimiben a tanárok és a diákok, hogy sokan nem mernek még a közelébe se menni. Én nem féltém tőle, sőt, kedvenc könyveim szereplőire emlékeztetett. Ő volt Hamlet, Trepljov, Sztavrogin és Julien Sorel. Tudtam, hogy mellette én is különleges lehetnék, úgyhogy egy nap követni kezdtem sulij után. Pár méterrel mögöttem mentem, amikor buszra szállt, én is felszálltam, amikor leszállt, én is leszálltam. A Golgota téren ültek a fűben, ő és a barátai, kannás bort ittak, énekeltek. Számokat az anarchiáról, Anna Frank megerőszkolásáról, Erdős Péterről, akinek a dal szerint a kurva anyját. Egy padon ülve jegyzeteltem a szövegeket. Aztán ők felálltak, elindultak a Fekete Lyukba. Hallottam már róla korábban, csupa rosszat, úgyhogy nagyon érdekelt, milyen lehet, de nem mertem utánuk menni. Hazabuszoztam inkább, és megtanultam a füzetembe jegyzetelt számok szövegét, utána gyakoroltam kicsit a csellón, és vacsorát készítettem. Anyuék akkoriban mindennap sokáig dolgoztak, örültek, ha főtt étellel vártam őket otthon.

Attól a naptól fogva én is mindig ott voltam a téren. Ültem a padon és jegyzeteltem, de már nemcsak a dal-szövegeket, hanem azt is, miről beszélgetnek a punkok, milyen szavakat használnak, mit isznak. Hogy mit mondanak a rendőröknek, akik óránként igazoltatják őket. Egy idő után többet tudtam róluk, mint ők egymásról, ami nem volt nagy csoda, mert ők egyáltalán nem figyeltek egymásra. De amikor bátorságot gyűjtöttem, és úgy döntöttem, megpróbálok a közeükbe merészkedni, kiderült, hogy apádnak barátnője van, ami mindent összezavart. Egy lila hajú punk csak volt, aki gyors és határozott léptekkel közeledett,

átkarolta apádat, és megcsókolta. Csak lazán. Görcs nélkül, rákésülés nélkül, padon jegyzetelés nélkül. Akkor le kellett volna vonnom a megfelelő konzekvenciát, tudnom kellett volna, hogy az én utam valami egészen más, de bizonyítani akartam. Hazamentem, sírdogáltam az ágyon pár órát, és végül úgy döntöttem, jöjjön, aminek jönnie kell.

Ha jobban belegondolok, kedvem ellen való volt már a szabadságharcom is. Mikor aznap éjjel elővettem a hipót, a ziherejsztúket és az ollót, amikor gondosan rongyosra vagdostam a kedvenc farmeremet, amire mindaddig nagyon vigyáztam, amikor összegyűrtem, összekötöztem és hipót öntöttem rá, akkor az életemet, a jövőmet gyűrtem össze és szabdaltam szét. És nem voltam önmagam akkor sem, amikor egy ecsetet a hipóba mártogatva a sötétkék pólómra ráírtam, hogy „Egy kis erőszakos szerelem, mielőtt végleg érted jönnek, Anna Frank! Szeretkezz velem, Anna Frank! Sikíts te állat, Anna Frank!” Undorítónak találtam ezt a szöveget, de persze jóval érdekesebbnek, mint az addigi életemet. Már akkoriban is nagy, jelentős dolgokra vágytam, csak még nem tudtam pontosan, hogy mikre.

Emlékszem, hogy aznap, a felszabadulásom napján a szüleimmel reggeliztem, arra is emlékszem, hogy a továbbtanulásomról beszélgettünk. Elmondtam, hogy bölcsészkarra szeretnék menni, ők pedig azt mondták, ugyan el tudnának nekem képzelni biztosabb állást is, de támogatni fognak, bárhogyan is döntök. Ez a reggeli később nagyon sokszor eszembe jutott. Mikor elindultak dolgozni, felvettem a hipós gatyát, az Anna Frank-os pólót, a tűzhelyen felforrósítottam egy nagyobb ziherejsztút, a tükör elé sétáltam,

és egy határozott mozdulattal átszúrta vele a fülem. Fájt és vérzett, de tudtam, hogy ezt kell tennem, és aztán sokáig úgy gondoltam, hogy jól tettem. Bementem az iskolába, ahol mindenki úgy nézett rám, mint egy örültre, de senki nem szólt semmit. A földrajztanár sem, de nem tudta rólam levenni a szemét egész órán. Eleinte egy kicsit zavarban voltam, de aztán elkezdett tetszeni ez a helyzet. Nem leszek kispolgár, ahogy ti, a szüleitek vagy a szüleim, gondoltam, ahogy szünetben a folyosón sétáltam. Nem is sétáltam, inkább vonultam, meneteltem egy új, szabadabb világ, és persze apádék osztályterme felé, és megtörtént a csoda, mert észrevett, elolvasta a pólómon a szöveget, és elégedetten mosolygott rám. Nem voltam többé láthatatlan. Ám hogy milyen árat fizet az, aki kiáll a sorból, és más akar lenni, mint a többiek, csak később tudtam meg.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Nyomta és kötötte a Generál Nyomda Kft., 2023-ban
6728 Szeged, Kollégiumi út 11/H
www.generalnyomda.hu

Felelős szerkesztő Szegő János
Kézirat-előkészítő Balogh Emerencia
Korrektor Schmal Alexandra
A borítót Visnyai Zoltán,
a kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9264
Plantin betűtípusból szedve
ISBN 978-963-14-4263-2